

UZASADNIENIE

W sprawie II K 253/13, toczącej się przed Sądem Okręgowym w Zielonej Górze:

1) P. B. (1) został oskarżony o to, że:

I. w okresie od nieustalonego dnia, nie wcześniej aniżeli od 14 grudnia 2007 roku do dnia 18 listopada 2009r. we W. woj. (...) czynił przygotowania do przestępstw polegających na podrobieniu dokumentów związanych z rejestracją i obrotem na rynku wtórnym pojazdami mechanicznymi, w ten sposób, że gromadził w tym celu wytworzone w nieoryginalny sposób 39 blankietów niemieckich dowodów rejestracyjnych F., a także nieoryginalnych pieczęci niemieckich firm i urzędów związanych z obrotem pojazdami mechanicznymi, datownika urzędowego w języku niemieckim - czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. o przestępstwo z art. 270 § 3 kk ;

II. w okresie od nieustalonego dnia po 05 lipca 2007 roku do 28 maja 2008 roku we W. woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru przyjął od dotychczas nieustalonej osoby samochód marki V. (...), zarejestrowany ostatnio na nr rej. (...), pochodzący z kradzieży dokonanej w dniu 04 lipca 2007 roku we W. na szkodę M. S. (1), o wartości 6.464 Euro, następnie po przerobieniu przez dotychczas nieustaloną osobę numeru VIN nadwozia w tym pojeździe, za pośrednictwem R. P. (1) dokonał jego rejestracji i działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przy wykorzystaniu wystawionego w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod firmą Przedsiębiorstwo Usługowo Handlowe (...) dokumentu sprzedaży tego pojazdu, pośredniczył w jego zbyciu, wprowadzając w błąd nabywcę samochodu co do legalności pochodzenia, powodując możliwość poniesienia szkody w wyniku jego nabycia w kwocie nie mniejszej niż 13.000 złotych – czym działał na szkodę w/w M. S. (2) i w zakresie ubezpieczenia autocasco holenderskiej firmy ubezpieczeniowej (...).V. reprezentowanej w Polsce przez (...) Rejestr (...) K. M. w S. oraz nabywcy skradzionego samochodu D. S., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. z art. 291 § 1 k.k. orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 20-11-2006r. sygn. akt II K 126/04, tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k.

III. nieustalonego dnia w okresie pomiędzy 20 czerwca a 29 lipca 2008 roku we W. woj. (...), przyjął od dotychczas nieustalonej osoby skrzynię biegów od samochodu V. (...) o wartości nieustalonej, przekraczającej znacznie kwotę 281,50 złotych, stanowiącą ¼ minimalnego wynagrodzenia w 2008 roku, pochodzącą z samochodu marki V. (...) o numerze nadwozia VIN: (...), który został skradziony na terenie Niemiec w nocy z 19 na 20 czerwca 2008r. na szkodę P. H. (1), która następnie po zamontowaniu w innym, legalnego pochodzenia samochodzie V. (...) została wprowadzona na rynek, z samochodem ostatnio zarejestrowanym na nr rej. (...) własności R. B. (1) – czym działał na szkodę właściciela skradzionego samochodu, z którego pochodziła skrzynia biegów P. H. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. z art. 291 § 1 k.k. orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 20-11-2006r. sygn. akt II K 126/04, tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

IV. w okresie od nieustalonego dnia po 23 lutym 2008 roku do 14 października 2008 roku we W. woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru przyjął od dotychczas nieustalonej osoby samochód marki V. (...), zarejestrowany ostatnio na nr rej. (...), pochodzący z kradzieży dokonanej w nocy z 22 na 23 lutego 2008 roku w G. na szkodę K. S. (1) (...), o wartości 14.350 Euro, następnie po przerobieniu przez dotychczas nieustaloną osobę numeru VIN nadwozia w tym pojeździe, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej pośredniczył w zarejestrowaniu go i sprzedaży, wprowadzając w błąd późniejszego nabywcę tego samochodu co do legalności pochodzenia i powodując możliwość poniesienia szkody w wyniku jego nabycia w kwocie 39.500 złotych – czym działał na szkodę w/w K. S. (1) (...), a także nabywcy skradzionego samochodu J. G., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. z art. 291 § 1 k.k. orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 20-11-2006r. sygn. akt II K 126/04, tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k.

V. w okresie od nieustalonego dnia w 2007 roku do 01 października 2008 roku we W. woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru przyjął od dotychczas nieustalonej osoby samochód marki S. (...), zarejestrowany ostatnio na nr rej. (...), pochodzący z dotychczas nieustalonego czynu zabronionego, a następnie po przerobieniu przez W. P. numeru VIN nadwozia w tym pojeździe, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej pośredniczył w zarejestrowaniu go i sprzedaży, wprowadzając w błąd późniejszego nabywcę tego samochodu co do legalności pochodzenia i powodując możliwość poniesienia szkody w wyniku jego nabycia w kwocie 20.000 złotych – czym działał na szkodę w/w W. P. i nabywcy skradzionego samochodu A. W., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. z art. 291 § 1 k.k. orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 20-11-2006r. sygn. akt II K 126/04, tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VI. nieustalonego dnia w okresie pomiędzy 10 lutego a 05 marca 2009 roku we W. woj. (...), przyjął od dotychczas nieustalonej osoby samochód marki V. (...) o numerze nadwozia VIN o treści: (...), który został skradziony na terenie Niemiec w nocy z 9 na 10 lutego 2009r. na szkodę A. M. (1) o wartości 6.222,55 Euro, który następnie po przerobieniu numeru nadwozia został wprowadzony na rynek, ostatnio zarejestrowany na nr rej. (...) własności M. S. (2) – czym działał na szkodę właściciela skradzionego samochodu A. M. (1) i w zakresie ubezpieczenia autocasco niemieckiej firmy ubezpieczeniowej (...) reprezentowanej w Polsce przez (...) P. N. w J., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. z art. 291 § 1 k.k. orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 20-11-2006r. sygn. akt II K 126/04, tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VII. w okresie od nieustalonego dnia pomiędzy 10 października 2008 roku a 08 kwietnia 2009 roku we W. woj. (...), przyjął od dotychczas nieustalonej osoby silnik wysokoprężny (...) o pojemności 1,9 litra i mocy 77kw o wartości nieustalonej, przekraczającej znacznie kwotę 319,00 złotych, stanowiącą ¼ minimalnego wynagrodzenia w 2009 roku, pochodzący z samochodu marki V. (...) nr nadwozia VIN: (...), o numerze rej. niemieckim BO- (...) skradzionego w dniu 10 października 2008 roku w K. na szkodę P. K., po zamontowaniu którego w innym tego typu, legalnego pochodzenia pojeździe, zarejestrowaniu go przez R. P. (1), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przy wykorzystaniu wystawionego w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod firmą Przedsiębiorstwo Usługowo Handlowe (...) dokumentu sprzedaży tego pojazdu, pośredniczył w jego zbyciu A. D., który następnie zbył go na rzecz J. J. (1), zarejestrowanego na nr rej. (...), wprowadzając w błąd nabywcę samochodu co do legalności pochodzenia wyposażenia pojazdu i powodując możliwość poniesienia szkody w wyniku jego nabycia w kwocie stanowiącej równowartość zamontowanego w nim wyposażenia ze skradzionego samochodu – czym działał na szkodę właściciela samochodu z którego pochodził skradziony silnik P. K., a także jego nabywcy A. D. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. z art. 291 § 1 k.k. orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 20-11-2006r. sygn. akt II K 126/04, tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VIII. w okresie od nieustalonego dnia po 19 grudnia 2008 roku do 27 lipca 2010 roku we W. woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru przyjął od dotychczas nieustalonej osoby samochód marki F. (...), zarejestrowany ostatnio na nr rej. (...), wyposażony w elementy wnętrza karoserii o wartości nieustalonej, przekraczającej znacznie kwotę 330 złotych, stanowiącą ¼ minimalnego wynagrodzenia w 2010 roku, pochodzące z pojazdu tej samej marki skradzionego w dniu 19 grudnia 2008 roku w P. na szkodę D. C., o wartości 57.000 złotych, po zamontowaniu których i zarejestrowaniu pojazdu przez R. P. (1) dokonał jego rejestracji i działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przy wykorzystaniu wystawionego w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod firmą Przedsiębiorstwo Usługowo Handlowe (...) dokumentu sprzedaży tego pojazdu, pośredniczył w jego zbyciu, wprowadzając w błąd nabywcę samochodu za kwotę 12.000 złotych S. S. co do legalności pochodzenia wyposażenia pojazdu i powodując możliwość poniesienia szkody w wyniku jego nabycia w kwocie stanowiącej równowartość zamontowanego w nim wyposażenia ze skradzionego samochodu – czym działał na szkodę w/w D. C. (1) i S. S., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za

umyślne przestępstwo podobne, tj. z art. 291 § 1 k.k. orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 20-11-2006r. sygn. akt II K 126/04, tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k.

IX. w okresie nie krótszym aniżeli od stycznia 2012 roku do maja 2013 roku na terenie województwa (...) i (...), kierował zorganizowaną grupą mającą na celu popełnianie przestępstw przeciwko mieniu związanych z kradzieżą, a następnie legalizacją i zbytem skradzionych pojazdów mechanicznych w całości oraz zdemontowanych elementów tych pojazdów, po usunięciu lub przerobieniu ich oznaczeń identyfikacyjnych, koordynując realizację poszczególnych przestępczych czynności związanych z tym procederem, a w szczególności organizację dokumentacji legalizacyjnej, wskazując marki i rodzaje pojazdów do kradzieży, dla których zorganizowano dokumentację legalizacyjną, organizując demontaż elementów wyposażenia oraz usunięcie bądź przerobienie oznaczeń identyfikacyjnych skradzionych pojazdów, organizując zbycie skradzionych pojazdów lub zdemontowanych elementów ich wyposażenia, a następnie podejmował czynności mające uniemożliwić wykrycie i ustalenie sprawców popełnianych przez członków grupy przestępstw, uczestniczył w rozliczeniach korzyści majątkowych przez członków grupy – czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 i 3 k.k.

X. w dniu 31 października 2012 roku we W. województwa (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, udzielił pomocy J. (...) w doprowadzeniu pracowników firmy ubezpieczeniowej (...) S.A. Oddział w Z. podejmujących czynności związane z likwidacją szkody z tytułu ubezpieczenia Autocasco do niekorzystnego rozporządzenia mieniem tej firmy, za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do zaistnienia zdarzenia uprawniającego do uzyskania odszkodowania z powodu zgłoszenia kradzieży w nocy z 02 na 03 listopada 2012r. samochodu marki V. (...) nr rej. (...) zarejestrowanego na (...) Sp. z o.o. w Ł., w ten sposób, że odebrał ten samochód od J. H. (1), który przewiózł go z miejsca zamieszkania J. E. (1) w Ł., celem rozmontowania na części, przed zgłoszeniem jego rzekomej kradzieży, zanim Policja podejmie czynności poszukiwawcze, ułatwiając w ten sposób uzyskanie nienależnego odszkodowania w kwocie łącznej 43.300,00 złotych – czym działał na szkodę w/w firmy ubezpieczeniowej, tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XI. nieustalonego dnia, pomiędzy 24 stycznia a 20 kwietnia 2013 roku we W. woj. (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, przyjął od B. L. (1) samochód marki V. (...), nr rej. (...) o wartości 36.000 zł., pochodzący z kradzieży z włamaniem dokonanej w nocy z 24 na 25 stycznia 2013r. we W., który następnie przekazał braciom K. (...) i Ł. J. (1) – czym działał na szkodę właściciela pojazdu Z. M., oraz w zakresie ubezpieczenia autocasco firmy (...) S.A. Oddział we W. tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XII. nieustalonego dnia, pomiędzy 27 lutego a 20 kwietnia 2013 roku we W. woj. (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, przyjął od B. L. (1) samochód marki S. (...), nr rej. (...) o wartości 35.000 zł., pochodzący z kradzieży z włamaniem dokonanej w nocy z 27 na 28 lutego 2013r. we W. – czym działał na szkodę właściciela pojazdu J. S. (1), tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XIII. nieustalonego dnia, pomiędzy 27 marca a 20 kwietnia 2013 roku we W. woj. (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, przyjął od B. L. (1) samochód marki A. (...), nr rej. (...) o wartości 40.000 zł., pochodzący z kradzieży z włamaniem dokonanej w nocy z 27 na 28 marca 2013r. we W. – czym działał na szkodę właścicielki pojazdu D. D. (2) oraz w zakresie ubezpieczenia autocasco firmy (...) S.A. w W., tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XIV. nieustalonego dnia, pomiędzy 04 a 20 kwietnia 2013 roku we W. woj. (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, przyjął od innej nie ustalonej dotychczas osoby samochód marki V. (...), nr rej. (...) o wartości 12.000 złotych, pochodzący z kradzieży z włamaniem dokonanej w nocy z 03 na 04 kwietnia 2013r. we W., a następnie przekazał go innym osobom, który ujawniono w dniu 27 maja 2013 roku z przerobionym numerem nadwozia VIN na posesji w P. nr 22, użytkowanej przez braci K. i Ł. J. (1) – czym działał na szkodę właściciela skradzionego samochodu I. Ś., tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XV. nieustalonego dnia, pomiędzy 14 a 20 kwietnia 2013 roku we W. woj. (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, przyjął od B. L. (1) samochód marki A. (...), nr rej. (...) o wartości 40.000 zł., pochodzący z kradzieży z włamaniem dokonanej w nocy z 14 na 15 kwietnia 2013r. we W. – czym działał na szkodę właścicielki pojazdu M. B. oraz w zakresie ubezpieczenia autocasco (...) S.A. w S., tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

1) R. P. (2) został oskarżony o to, że:

I. W okresie od nieustalonego dnia pomiędzy 10 października 2008 roku a 08 kwietnia 2009 roku we W. woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru pomógł P. B. (1) w zbyciu samochodu marki V. (...), wyposażonego w silnik pochodzący z samochodu takiej samej marki i modelu nr nadwozia VIN: (...), o numerze rej. niemieckim BO- (...), skradzionego w dniu 10 października 2008 roku w K. na szkodę P. K., w ten sposób, że zarejestrował na swoje nazwisko w Wydziale Komunikacji we W. samochód V. (...) z zamontowanym w nim, pochodzącym z w/w skradzionego pojazdu silnikiem wysokoprężnym (...) o pojemności 1,9 litra i mocy 77kw o wartości nieustalonej, przekraczającej znacznie kwotę 319,00 złotych, stanowiącą ¼ minimalnego wynagrodzenia w 2009 roku, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wystawił w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod firmą Przedsiębiorstwo Usługowo Handlowe (...) dokument sprzedaży zarejestrowanego przez siebie pojazdu, celem zbycia na jego podstawie samochodu z wyposażeniem pochodzącym z kradzieży i wprowadzenia w błąd jego nabywcy co do legalności pochodzenia i powodując możliwość poniesienia szkody w wyniku jego nabycia, w kwocie stanowiącej równowartość zamontowanego w nim silnika ze skradzionego samochodu – czym działał na szkodę właściciela samochodu z którego pochodził skradziony silnik P. K., a także nabywcy samochodu z zamontowanym skradzionym silnikiem A. D. (1), tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k.

II. w okresie od nieustalonego dnia po 05 lipca 2007 roku do 20 kwietnia 2009 roku we W. woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru pomógł P. B. (1) w zbyciu samochodu marki V. (...), pochodzącego z kradzieży dokonanej w dniu 04 lipca 2007 roku we W. na szkodę M. S. (1), o wartości 6.464 Euro, w ten sposób, że zarejestrował na swoje nazwisko w Wydziale Komunikacji we W. inny taki sam samochód, a następnie po przerobieniu przez dotychczas nieustaloną osobę numeru VIN nadwozia w skradzionym pojeździe, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wystawił w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod firmą Przedsiębiorstwo Usługowo Handlowe (...) dokument sprzedaży zarejestrowanego przez siebie pojazdu, celem zbycia na jego podstawie samochodu skradzionego, wprowadzając w błąd nabywcę tego samochodu co do legalności pochodzenia i powodując możliwość poniesienia szkody w wyniku jego nabycia w kwocie 13.000 złotych – czym działał na szkodę w/w M. S. (2) i w zakresie ubezpieczenia autocasco holenderskiej firmy ubezpieczeniowej (...) V. reprezentowanej w Polsce przez (...) Rejestr (...) K. M. w S. oraz nabywcy skradzionego samochodu D. S. tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k.

III. w okresie od nieustalonego dnia po 19 grudnia 2008 roku do 27 lipca 2010 roku we W. woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru pomógł P. B. (1) w zbyciu samochodu marki F. (...), wyposażonego w elementy wnętrza karoserii pochodzące z pojazdu tej samej marki skradzionego w dniu 19 grudnia 2008 roku w P. na szkodę D. C., o wartości 57.000 złotych, w ten sposób, że zarejestrował na swoje nazwisko w Wydziale Komunikacji we W. inny taki sam samochód, a następnie po zamontowaniu w zarejestrowanym na siebie pojeździe elementów wyposażenia ze skradzionego samochodu o wartości nieustalonej, przekraczającej znacznie kwotę 330 złotych, stanowiącą ¼ minimalnego wynagrodzenia w 2010 roku, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wystawił w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod firmą Przedsiębiorstwo Usługowo Handlowe (...) dokument sprzedaży zarejestrowanego przez siebie pojazdu, celem zbycia na jego podstawie samochodu z wyposażeniem pochodzącym z kradzieży innego takiego samego samochodu, wprowadzając w błąd nabywcę tego samochodu S. S. co do legalności pochodzenia i powodując możliwość poniesienia szkody w wyniku jego nabycia w kwocie stanowiącej równowartość zamontowanego w nim wyposażenia ze skradzionego samochodu

– czym działał na szkodę w/w D. C. (1) i S. S., tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k.

IV. w okresie od stycznia 2012 roku do kwietnia 2013 roku we W. województwa (...) i okolicy brał udział w kierowanej przez P. B. (2) zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw przeciwko mieniu, w szczególności kradzieży z włamaniami pojazdów mechanicznych, usuwaniu bądź przerabianiu numerów identyfikacyjnych nadwozi i silników tych pojazdów, rozkładaniu i demontowaniu na części, legalizacji na podstawie podrobionej lub pochodzącej od innych pojazdów dokumentacji, zbywaniu skradzionych pojazdów w całości lub na części, przy czym jego rola polegała na demontowaniu na części skradzionych pojazdów, usuwaniu jego znaków identyfikacyjnych, pomocy w ukryciu oraz w zbyciu skradzionych pojazdów, w której oprócz w/w i P. B. (2) działały inne jeszcze ustalone, jak i dotychczas nie ustalone osoby – czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.

V. 31 października 2012 roku we W. woj. (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z P. B. (2) przyjął od J. H. (1) samochód marki V. (...), nr rej. (...) o wartości 43.300 zł., pochodzący z przestępstwa oszustwa przez użytkownika tego samochodu, dokonanego na szkodę firmy ubezpieczeniowej (...) S.A. w Z. – czym działał na szkodę w/w ubezpieczyciela, tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VI. nieustalonego dnia, pomiędzy 24 stycznia a 20 kwietnia 2013 roku we W. i P. woj. (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, przyjął od P. B. (2) samochód marki V. (...), nr rej. (...) o wartości 36.000 zł., pochodzący z kradzieży z włamaniem dokonanej w nocy z 24 na 25 stycznia 2013r. we W., a następnie przekazał go celem zdemontowania jego poszczególnych elementów braciom Ł. i K. J. (1), – czym działał na szkodę właściciela pojazdu Z. M., oraz w zakresie ubezpieczenia autocasco firmy (...) S.A. Oddział we W., tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VII. nieustalonego dnia, pomiędzy 27 lutego a 20 kwietnia 2013 roku we W. i S. woj. (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z T. S. (1) przyjął od P. B. (2) samochód marki S. (...), nr rej. (...) o wartości 35.000 zł., pochodzący z kradzieży z włamaniem dokonanej w nocy z 27 na 28 lutego 2013r. we W., a następnie zdemontował poszczególne elementy pojazdu, usunął jego znaki identyfikacyjne i przekazał go w tym stanie P. B. (2) – czym działał na szkodę właściciela pojazdu J. (...), tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. i art. 306 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VIII. nieustalonego dnia, pomiędzy 27 marca a 20 kwietnia 2013 roku we W. i S. woj. (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z T. S. (1) przyjął od P. B. (2) samochód marki A. (...), nr rej. (...) o wartości 40.000 zł., pochodzący z kradzieży z włamaniem dokonanej w nocy z 27 na 28 marca 2013r. we W., a następnie zdemontował poszczególne elementy pojazdu, usunął jego znaki identyfikacyjne i przekazał go w tym stanie P. B. (2) – czym działał na szkodę właścicielki pojazdu D. D. (2), oraz w zakresie ubezpieczenia autocasco firmy (...) S.A. w W., tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. i art. 306 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k.

IX. Nieustalonego dnia, pomiędzy 04 kwietnia a 20 kwietnia 2013 roku we W. woj. (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, pomógł P. B. (2) w zbyciu samochód marki V. (...), nr rej. (...) o wartości 12.000 złotych, pochodzącego z kradzieży z włamaniem dokonanej w nocy z 03 na 04 kwietnia 2013r. we W., przekazując go w tym celu innym osobom, który ujawniono w dniu 27 maja 2013 roku z przerobionym numerem nadwozia VIN na posesji w P. nr 22, użytkowanej przez braci K. i Ł. J. (1) – czym działał na szkodę właściciela skradzionego samochodu I. Ś., tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

X. nieustalonego dnia, pomiędzy 14 a 20 kwietnia 2013 roku we W. i S. woj. (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z T. S. (1) przyjął od P. B. (2) samochód marki A. (...), nr rej. (...) o wartości 40.000 zł., pochodzący z kradzieży z włamaniem dokonanej w nocy z 14 na 15 kwietnia 2013r. we W., a następnie zdemontował poszczególne elementy pojazdu, usunął jego znaki identyfikacyjne i przekazał

go w tym stanie P. B. (2) – czym działał na szkodę właścicielki pojazdu M. B., oraz w zakresie ubezpieczenia autocasco (...) S.A. w S., tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. i art. 306 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k.

1) K. J. (2) oskarżono o to, że:

I. W okresie nie krótszym aniżeli od stycznia 2012 roku do maja 2013 roku we W. woj. (...) i okolicy brał udział w kierowanej przez P. B. (2) zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw przeciwko mieniu, w szczególności kradzieży z włamaniami pojazdów mechanicznych, usuwaniu bądź przerabiania numerów identyfikacyjnych nadwozi tych pojazdów, rozkładaniu i demontowaniu na części, legalizacji na podstawie podrobionej lub pochodzącej od innych pojazdów dokumentacji, zbywaniu skradzionych pojazdów w całości lub na części, przy czym jego rola polegała na przyjmowaniu w celu sprzedaży zdemontowanych części ze skradzionych pojazdów, demontowaniu na części skradzionych pojazdów, na usuwaniu jego znaków identyfikacyjnych, w której oprócz w/w i P. B. (2) działały inne jeszcze ustalone, jak i dotychczas nie ustalone osoby – czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.

2) Ł. J. (2) oskarżono o to, że:

XXVIII. w okresie nie krótszym aniżeli od stycznia 2012 roku do maja 2013 roku we W. woj. (...) i okolicy brał udział w kierowanej przez P. B. (2) zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw przeciwko mieniu, w szczególności kradzieży z włamaniami pojazdów mechanicznych, usuwaniu bądź przerabiania numerów identyfikacyjnych nadwozi tych pojazdów, rozkładaniu i demontowaniu na części, legalizacji na podstawie podrobionej lub pochodzącej od innych pojazdów dokumentacji, zbywaniu skradzionych pojazdów w całości lub na części, przy czym jego rola polegała na przyjmowaniu w celu sprzedaży zdemontowanych części ze skradzionych pojazdów, demontowaniu na części skradzionych pojazdów, na usuwaniu jego znaków identyfikacyjnych, w której oprócz w/w i P. B. (2) działały inne jeszcze ustalone, jak i dotychczas nie ustalone osoby – czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.

nadto K. J. (2) oraz Ł. J. (2) oskarżono to, że

XXIX. Nieustalonego dnia, pomiędzy 21 czerwca a 23 lipca 2012 roku w P. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, przyjęli od innej ustalonej osoby samochód marki O. (...), nr rej. niemiecki (...) 155 o wartości 5.900 Euro, pochodzący z kradzieży z włamaniem dokonanej w nocy z 20 na 21 czerwca 2012r. we W. – czym działali na szkodę właścicielki skradzionego samochodu M. M., oraz w zakresie ubezpieczenia autocasco TU C. w Niemczech, reprezentowaną w Polsce przez (...), (...)-(...) J., ul. (...), tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXX. w dniu 23 lipca 2012 roku we W. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 21.800 złotych M. M. (1) w ten sposób, że po uprzednim sfalszowaniu przez inną osobę numerów nadwozia VIN w tym pojeździe, jego ubezpieczeniu w zakresie OC w firmie (...), sprzedali go w/w za wskazaną kwotę, wprowadzając nabywcę w błąd co do legalności pochodzenia samochodu i powodując możliwość poniesienia szkody w wyniku jego nabycia w kwocie 21.800 złotych – czym działali na szkodę w/w M. M. (1), tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXXI. nieustalonego dnia, pomiędzy 24 stycznia a 20 kwietnia 2013 roku w P. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu, w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, przyjęli od P. B. (2) samochód marki V. (...), nr rej. (...) o wartości 36.000 zł., pochodzący z kradzieży z włamaniem dokonanej w nocy z 24 na 25 stycznia 2013r. we W., a następnie zdemontowali poszczególne elementy pojazdu, usunęli jego znaki identyfikacyjne, zdemontowane elementy pojazdu zamontowali ponownie z elementami innego legalnego pochodzenia tego samego typu pojeździe – czym działali na szkodę właściciela skradzionego pojazdu Z. M., oraz w zakresie ubezpieczenia

autocasco firmy (...) S.A. Oddział we W., tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. i art. 306 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXXII. nieustalonego dnia, pomiędzy 07 listopada 2012 roku a 20 kwietnia 2013 roku w P. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, przyjęli od dotychczas nieustalonej osoby samochód marki S. (...), nr rej. niemiecki GR 885JW o wartości 4.400 Euro, pochodzący z kradzieży z włamaniem dokonanej w nocy z 07 na 08 listopada 2012r. w G. na szkodę J. W., który po wspawaniu elementu karoserii z numerem nadwozia z innego, legalnego pochodzenia takiego samego, zniszczonego modelu pojazdu, zarejestrowaniu na nr rej. (...), z zamierzali sprzedać – czym działali na szkodę właściciela skradzionego samochodu J. W., tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXXIII. nieustalonego dnia, pomiędzy 04 kwietnia a 20 kwietnia 2013 roku w P. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu sobą w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, przyjął od P. B. (2) samochód marki V. (...), nr rej. (...) o wartości 12.000 złotych, pochodzący z kradzieży z włamaniem dokonanej w nocy z 03 na 04 kwietnia 2013r. we W., a następnie usunął jego znaki identyfikacyjne, w miejsce, których zamontował takie oznaczenia, pochodzące z innego tej samej marki i modelu pojazdu – czym działał na szkodę właściciela skradzionego samochodu I. Ś., tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. i art. 306 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k.

5) R. J. oskarżono o to, że:

XXXIV. okresie nie krótszym aniżeli od 21 czerwca do 07 listopada 2012 roku w P. woj. (...) i okolicy brał udział w kierowanej przez P. B. (2) zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw przeciwko mieniu, w szczególności kradzieży z włamaniami pojazdów mechanicznych, przerabiania numerów identyfikacyjnych nadwozi tych pojazdów, rozkładania i demontowania na części, legalizacji na podstawie podrobionej lub pochodzącej od innych pojazdów dokumentacji, zbywania skradzionych pojazdów w całości lub na części, przy czym jego rola polegała na demontowaniu na części skradzionych pojazdów, na usuwaniu jego znaków identyfikacyjnych, w której oprócz w/w i P. B. (2) działały inne jeszcze ustalone, jak i dotychczas nie ustalone osoby – czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.

XXXV. nieustalonego dnia, pomiędzy 21 czerwca a 23 lipca 2012 roku w P. woj. (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, przyjął od innej ustalonej osoby samochód marki O. (...), nr rej. niemiecki (...) 155 o wartości nie mniejszej niż 21 .800 zł., pochodzący z kradzieży z włamaniem dokonanej w nocy z 20 na 21 czerwca 2012r. we W., a następnie usunął jego znaki identyfikacyjne, w miejsce, których zamontował takie oznaczenia, pochodzące z innego tej samej marki i modelu pojazdu – czym działał na szkodę właścicielki skradzionego samochodu M. M., oraz w zakresie ubezpieczenia autocasco TU C. w Niemczech, reprezentowaną w Polsce przez (...), (...)-(...) J., ul. (...), tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. i art. 306 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXXVI. nieustalonego dnia pomiędzy 31 października a 03 listopada 2012 roku w P. woj. (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił pomocy innym ustalonym osobom w doprowadzeniu pracowników firmy ubezpieczeniowej (...) S.A. Oddział w Z. podejmujących czynności związane z likwidacją szkody z tytułu ubezpieczenia Autocasco do niekorzystnego rozporządzenia mieniem tej firmy, za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do zaistnienia zdarzenia uprawniającego do uzyskania odszkodowania z powodu zgłoszenia kradzieży w nocy z 02 na 03 listopada 2012r. samochodu marki V. (...) nr rej. (...) zarejestrowanego na (...) Sp. z o.o. w Ł., w ten sposób, że przyjął od innej ustalonej osoby ten samochód, a następnie usunął jego znaki identyfikacyjne i rozmontował go na części, celem ukrycia, przed zgłoszeniem jego rzekomej kradzieży, zanim Policja podejmie czynności poszukiwawcze, ułatwiając w ten sposób uzyskanie nienależnego odszkodowania w kwocie łącznej 43.300,00 złotych – czym działał na szkodę w/w firmy ubezpieczeniowej i interesu publicznego, tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 306 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXXVII. nieustalonego dnia, po 07 listopada 2012 roku a 20 kwietnia 2013 roku w P. woj. (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, przyjął od innej ustalonej osoby samochód marki S.

(...), nr rej. niemiecki GR 885JW o wartości 4.400 Euro, pochodzący z kradzieży z włamaniem dokonanej w nocy z 07 na 08 listopada 2012r. w G. na szkodę J. W., a następnie usunął jego znaki identyfikacyjne, w miejsce, których zamontował takie oznaczenia, pochodzące z innego tej samej marki i modelu pojazdu – czym działał na szkodę w/w właścicielki skradzionego samochodu, tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. i art. 306 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k.

6) J. K. oskarżono o to, że:

XXXVIII. W okresie nie krótszym aniżeli od stycznia 2012 roku do maja 2013 roku we W. woj. (...) i okolicy brał udział w kierowanej przez P. B. (2) zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw przeciwko mieniu, w szczególności kradzieży z włamaniami pojazdów mechanicznych, usuwaniu bądź przerabiania numerów identyfikacyjnych nadwozi tych pojazdów, rozkładaniu i demontowaniu na części, legalizacji na podstawie podrobionej lub pochodzącej od innych pojazdów dokumentacji, zbywaniu skradzionych pojazdów w całości lub na części, przy czym jego rola polegała na przyjmowaniu w celu sprzedaży zdemontowanych części ze skradzionych pojazdów, w szczególności elektronicznych, w której oprócz w/w i P. B. (2) działały inne jeszcze ustalone, jak i dotychczas nie ustalone osoby – czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.

XXXIX. nieustalonego dnia, pomiędzy 27 marca a 20 kwietnia 2013 roku we W. woj. (...) lub jej okolicy, działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, przyjął od P. B. (2) silnik i inne podzespoły o nieustalonej wartości, przekraczającej kwotę 400zł., stanowiącą ¼ minimalnego wynagrodzenia w 2013 roku, pochodzące z samochodu marki A. (...), nr rej. (...) o wartości 40.000 zł., skradzionego w nocy z 27 na 28 marca 2013r. we W. – czym działał na szkodę właścicielki pojazdu D. D. (2), oraz w zakresie ubezpieczenia autocasco firmy (...) S.A. w W., tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

7) T. S. (1) oskarżono o to, że:

XL. w okresie nie krótszym aniżeli od 27 lutego do kwietnia 2013 roku w S. woj. (...) i okolicy brał udział w kierowanej przez P. B. (2) zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw przeciwko mieniu, w szczególności kradzieży z włamaniami pojazdów mechanicznych, przerabiania numerów identyfikacyjnych nadwozi tych pojazdów, rozkładania i demontowania na części, legalizacji na podstawie podrobionej lub pochodzącej od innych pojazdów dokumentacji, zbywania skradzionych pojazdów w całości lub na części, przy czym jego rola polegała na demontowaniu na części skradzionych pojazdów, na usuwaniu jego znaków identyfikacyjnych, w której oprócz w/w i P. B. (2) działały inne jeszcze ustalone, jak i dotychczas nie ustalone osoby – czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.

XLI. nieustalonego dnia, pomiędzy 27 lutego a 20 kwietnia 2013 roku w S. woj. (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, przyjął od P. B. (2) samochód marki S. (...), nr rej. (...) o wartości 35.000 zł., pochodzący z kradzieży z włamaniem dokonanej w nocy z 27 na 28 lutego 2013r. we W., a następnie zdemontował poszczególne elementy pojazdu, usunął jego znaki identyfikacyjne i przekazał go w tym stanie P. B. (2) – czym działał na szkodę właściciela pojazdu J. S. (1), tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. i art. 306 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XLII. nieustalonego dnia, pomiędzy 27 marca a 20 kwietnia 2013 roku w S. woj. (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, przyjął od P. B. (2) samochód marki A. (...), nr rej. (...) o wartości 40.000 zł., pochodzący z kradzieży z włamaniem dokonanej w nocy z 27 na 28 marca 2013r. we W., a następnie zdemontował poszczególne elementy pojazdu, usunął jego znaki identyfikacyjne i przekazał go w tym stanie P. B. (2) – czym działał na szkodę właścicielki pojazdu D. D. (2), oraz w zakresie ubezpieczenia autocasco firmy (...) S.A. w W., tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. i art. 306 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XLIII. nieustalonego dnia, pomiędzy 14 a 20 kwietnia 2013 roku w S. woj. (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, przyjął od P. B. (2) samochód marki A. (...), nr rej. (...) o wartości 40.000 zł., pochodzący z kradzieży z włamaniem dokonanej w nocy z 14 na 15 kwietnia 2013r. we W., a następnie zdemontował

poszczególne elementy pojazdu, usunął jego znaki identyfikacyjne i przekazał go w tym stanie P. B. (2) – czym działał na szkodę właścicielki pojazdu M. B., oraz w zakresie ubezpieczenia autocasco (...) S.A. w S., tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. i art. 306 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k.

8) B. L. (1) oskarżono o to, że

XLIV. W okresie nie krótszym aniżeli od 24 stycznia do kwietnia 2013 roku we W. brał udział w kierowanej przez P. B. (2) zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw przeciwko mieniu, w szczególności kradzieży z włamaniami pojazdów mechanicznych, usuwania i przerabiania numerów identyfikacyjnych nadwozi tych pojazdów, rozkładania i demontowania na części, legalizacji na podstawie podrobionej lub pochodzącej od innych pojazdów dokumentacji, zbywania skradzionych pojazdów w całości lub na części, przy czym jego rola polegała na kradzieży z włamaniem pojazdów, dostarczanych następnie po kradzieży P. B. (2), w której oprócz w/w i P. B. (2) działały inne jeszcze ustalone, jak i dotychczas nie ustalone osoby – czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.

XLV. W nocy z 24 na 25 stycznia 2013 roku we W., działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, dokonał kradzieży z włamaniem, pokonując zabezpieczenia przed kradzieżą samochodu marki V. (...), nr rej. (...) o wartości 36.000 zł z miejsca jego parkowania przy ul. (...) – czym działał na szkodę właściciela pojazdu Z. M. oraz w zakresie ubezpieczenia autocasco firmy (...) S.A. Oddział we W., tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XLVI. w nocy z 27 na 28 lutego 2013 roku we W., działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, dokonał kradzieży z włamaniem, pokonując zabezpieczenia przed kradzieżą samochodu marki S. (...), nr rej. (...) o wartości 35.000 zł. z miejsca jego parkowania przy ul. (...) – czym działał na szkodę właściciela pojazdu J. S. (1), tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XLVII. w nocy z 27 na 28 marca 2013 roku we W., działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, dokonał kradzieży z włamaniem, pokonując zabezpieczenia przed kradzieżą samochodu marki A. (...), nr rej. (...) o wartości 40.000 zł. z miejsca jego parkowania przy ul. (...) – czym działał na szkodę właścicielki pojazdu D. D. (2), oraz w zakresie ubezpieczenia autocasco firmy (...) S.A. w W., tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XLVIII. w nocy z 14 na 15 kwietnia 2013 roku we W., działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, dokonał kradzieży z włamaniem, pokonując zabezpieczenia przed kradzieżą samochodu marki A. (...), nr rej. (...) o wartości 40.000 zł. z miejsca jego parkowania przy ul. (...) – czym działał na szkodę właścicielki pojazdu M. B., oraz w zakresie ubezpieczenia autocasco (...) S.A. w S., tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XLIX. w dniu 27 maja 2013 roku w W. woj. (...), wbrew przepisom ustawy, posiadał w swoim mieszkaniu środek odurzający w postaci marihuany w ilości 0,62 grama, przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi - czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 3. ustawy z dn. 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U nr 179 poz. 1485 z 2005r. z późn. zmianami);

9) L. S. oskarżono o to, że:

L. okresie od nieustalonego dnia po 20 listopada 2008 roku do nieustalonego dnia przed 31 października 2009 roku w S. gminy P. woj. (...) i we W. woj. (...), czynił przygotowania do przestępstw polegających na podrobieniu dokumentów potrzebnych do rejestracji i obrotu na rynku wtórnym pojazdami mechanicznymi, pochodzącymi z przestępstw w ten sposób, że gromadził wytworzone przez siebie uprzednio w tym celu w nieoryginalny sposób 39 blankietów niemieckich dowodów rejestracyjnych F., które następnie w celu podrobienia i użycia jako autentycznych, przekazał P. B. (2) - czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. o przestępstwo z art. 270 § 3 kk

10) J. H. (2) oskarżono o to, że:

LI. 31 października 2012 roku w Ł. województwa (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił pomocy J. E. (1) w doprowadzeniu pracowników firmy ubezpieczeniowej (...) S.A. Oddział w Z. podejmujących czynności związane z likwidacją szkody z tytułu ubezpieczenia Autocasco do niekorzystnego rozporządzenia mieniem tej firmy, za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do zaistnienia zdarzenia uprawniającego do uzyskania odszkodowania z powodu zgłoszenia kradzieży w nocy z 02 na 03 listopada 2012r. samochodu marki V. (...) nr rej. (...) zarejestrowanego na (...) Sp. z o.o. w Ł., w ten sposób, że odebrał ten samochód od J. E. (1), celem zawiezienia go do P. B. (2) w miejsce ukrycia, przed zgłoszeniem jego rzekomej kradzieży, zanim Policja podejmie czynności poszukiwawcze, ułatwiając w ten sposób uzyskanie nienależnego odszkodowania w kwocie łącznej 43.300,00 złotych – czym działał na szkodę w/w firmy ubezpieczeniowej, tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k.

Wyrokiem z 13 lipca 2016 r., sygn. II K 253/13, Sąd Okręgowy w Zielonej Górze:

1) oskarżonego P. B. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej w pkt. I części wstępnej wyroku, tj. popełnienia występku z art. 270§3 kk i za to na podstawie art. 270§3 kk wymierzył mu karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

2) oskarżonego P. B. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych wyżej w punktach II, IV, V, VII i VIII części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, że:

- z opisu czynu w pkt. V eliminuje działanie na szkodę W. P.,
- w opisach czynów w pkt. VII i VIII przyjął, iż wartość przyjętych rzeczy przekraczała kwotę 463 zł, stanowiącą ¼ minimalnego wynagrodzenia w chwili orzekania;
- zarzucane oskarżonemu czyny zostały popełnione w ciągu przestępstw z art. 291§1 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64§1 kk w zw. z art. 91§1 kk

i za to na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 91§1 kk wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 kk karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych;

3) oskarżonego P. B. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych wyżej w punktach III i VI części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, że:

- -w opisie czynu III przyjął, iż wartość przyjętej skrzyni biegów przekraczała kwotę 463 zł, stanowiącą ¼ minimalnego wynagrodzenia w chwili orzekania;
- zarzucane oskarżonemu czyny zostały popełnione w ciągu przestępstw z art.291§1 kk w zw. z art. 64§1 kk w zw. z art. 91§1 kk

i za to na podstawie art. 291§1 kk w zw. z art. 91§1 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności;

4) oskarżonego P. B. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej w punkcie IX części wstępnej wyroku tj. popełnienia występku z art. 258 § 1 i 3 kk i za to na podstawie art. 258 § 3 kk wymierzył mu karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

5) oskarżonego P. B. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej w punkcie X części wstępnej wyroku tj. popełnienia występku z art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 65§1 kk i za to na podstawie art. 19§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 65§1 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33§2 kk karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych;

6) oskarżonego P. B. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych wyżej w punktach od XI do XV części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, że zostały popełnione w ciągu przestępstw z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 91§1 kk i za to na podstawie art. 291§1 kk w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 91§1 kk wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

7) na podstawie art. 85 kk i art. 86§1i2 kk w zw. z art. 4§1 kk wymierzone oskarżonemu P. B. (1) kary pozbawiania wolności i grzywny połączył i wymierzył mu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 300 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 zł;

8) na podstawie art. 63§1 kk na poczet wymierzonej oskarżonemu P. B. (1) kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres tymczasowego aresztowania od dnia 27.05.2013 roku do dnia 4.09.2014 roku;

9) oskarżonego R. P. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych wyżej w punktach od XVI do XVIII części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, że:

- w opisach czynów w pkt. XVI i XVIII przyjął, iż wartość rzeczy przekraczała kwotę 463 zł, stanowiącą ¼ minimalnego wynagrodzenia w chwili orzekania oraz
- zarzucane oskarżonemu czyny zostały popełnione w ciągu przestępstw z art. 291§1 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 91§1 kk

i za to na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 91§1 kk i przy zastosowaniu art. 60§2 pkt. 2 i §6 pkt. 4 kk wymierzył mu karę grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydzieści) złotych;

10) oskarżonego R. P. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej w punkcie XIX części wstępnej wyroku tj. popełnienia występku z art. 258 § 1 kk i za to na podstawie art. 258§1 kk i przy zastosowaniu art. 60 § 3 i 6 pkt. 4 kk wymierzył mu karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych;

11) oskarżonego R. P. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych wyżej w punktach XX, XXI i XXIV części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, że zostały popełnione w ciągu przestępstw z art. 291§1 kk w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 91§1 kk i za to na podstawie art. 291§1 kk w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 91§1 kk i przy zastosowaniu art. 60§3 i §6 pkt. 4 kk wymierzył mu karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych;

12) oskarżonego R. P. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych wyżej w punktach XXII, XXIII i XXV części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, że zostały popełnione w ciągu przestępstw z art. 291§1 kk i art. 306 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 91§1 kk i za to na podstawie art. 291§1 kk w zw. z art. 11§3 kk w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 91§1 kk i przy zastosowaniu art. 60 § 3 i §6 pkt. 4 kk wymierzył mu karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych;

13) na podstawie art. 85 kk i art. 86§1i2 kk w zw. z art. 4§1 kk wymierzone oskarżonemu R. P. (1) kary grzywny łączy i wymierzył mu karę łączną grzywny w wysokości 300 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych;

14) oskarżonego K. J. (2) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej w punkcie XXVI części wstępnej wyroku tj. popełnienia występku z art. 258 § 1 kk i za to na podstawie art. 258§1 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

15) oskarżonego Ł. J. (2) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej w punkcie XXVII części wstępnej wyroku tj. popełnienia występku z art. 258§1 kk i za to na podstawie art. 258§1 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

16) oskarżonych K. J. (2) i Ł. J. (2) uznał za winnych popełnienia zarzucanych im czynów opisanych wyżej w punktach XXVIII i XXXI części wstępnej wyroku z tym ustaleniem, że zostały popełnione w ciągu przestępstw z art. 291§1 kk w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 91§1 kk i za to na podstawie art. 291§1 kk w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 91§1 kk wymierzył im kary po 1 roku pozbawienia wolności;

17) oskarżonych K. J. (2) i Ł. J. (2) uznał za winnych popełnienia zarzucanego im czynu opisanego wyżej w punktach XXIX części wstępnej wyroku, stanowiącego występku z art. 286§1 kk w zw. z art. 65§1 kk i za to na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 65§1 kk wymierzył im kary po 1 roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33§2 kk kary grzywny w wysokości po 200 dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych;

18) oskarżonych K. J. (2) i Ł. J. (2) uznał za winnych popełnienia zarzucanych im czynów opisanych wyżej w punktach XXX i XXXII części wstępnej wyroku z tym ustaleniem, że

- w opisie czynu XXXII przyjął, że oskarżeni działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą przyjęli od oskarżonego P. B. (1) samochód marki V. (...),
- zarzucane oskarżonym czyny zostały popełnione w ciągu przestępstw z art. 291§1 kk i art. 306 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 91§1 kk

i za to na podstawie art. 291§1 kk w zw. z art. 11§3 kk w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 91§1 kk wymierzył im kary po 1 (jednym) roku pozbawienia wolności;

19) na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk w zw. z art. 4§1 kk wymierzone oskarżonym K. J. (2) i Ł. J. (2) kary pozbawienia wolności łączy i wymierzył im kary łączne w wymiarze:

- oskarżonemu K. J. (2) 2 lat pozbawienia wolności;
- oskarżonemu Ł. J. (2) 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

20) na podstawie art. 69§1i2 kk i art. 70§2 kk w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 4§1 kk wykonanie wymierzonych oskarżonym K. J. (2) i Ł. J. (2) kar łącznych pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 5 lat próby oraz na podstawie art. 73§2 kk w zw. z art. 65§1 kk oddaje oskarżonych w okresie próby pod dozór kuratora;

21) na podstawie art. 63§1 kk na poczet wymierzonych oskarżonym K. J. (2) i Ł. J. (2) kar grzywnien zalicza okres tymczasowego aresztowania w okresie od 27.05.2013 roku do 8.08.2013 roku, przyjmując że jeden dzień pozbawienia wolności jest równoważny 2 dziennym stawkom grzywny;

22) oskarżonego R. J. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej w punkcie XXXIII części wstępnej wyroku tj. popełnienia występku z art. 258§1 kk i za to na podstawie art. 258§1 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

23) oskarżonego R. J. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych wyżej w punktach XXXIV i XXXVI części wstępnej wyroku z tym ustaleniem, że zostały popełnione w ciągu przestępstw z art. 291§1 kk i art. 306 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 91§1 kk i za to na podstawie art. 291§1 kk w zw. z art. 11§3 kk w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 91§1 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności;

24) oskarżonego R. J. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej w punkcie XXXV części wstępnej wyroku tj. popełnienia występku z art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 306 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk i za to na podstawie art. 19§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk w zw. z art. 65§1 kk

wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33§2 kk karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych;

25) na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk w zw. z art. 4§1 kk wymierzone oskarżonemu R. J. kary pozbawienia wolności łączy i wymierzył mu karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

26) na podstawie art. 69§1i2 kk i art. 70§2 kk w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 4§1 kk wykonanie wymierzonej oskarżonemu R. J. kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 4 lat próby oraz na podstawie art. 73§2 kk w zw. z art. 65§1 kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora;

27) na podstawie art. 63§1 kk na poczet wymierzonej oskarżonemu R. J. kary grzywny zalicza 2 dni zatrzymania w okresie od 2.10.2013 roku do 4.10.2013 roku, przyjmując że jeden dzień pozbawienia wolności jest równoważny 2 dziennym stawkom grzywny;

28) oskarżonego J. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej w punkcie XXXVII części wstępnej wyroku tj. popełnienia występku z art. 258§1 kk i za to na podstawie art. 258§1 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

29) oskarżonego J. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej w punkcie XXXVIII części wstępnej wyroku tj. popełnienia występku z art. 291§1 kk w zw. z art. 65§1 kk, z tym ustaleniem, że wartość przyjętych od oskarżonego P. B. (1) silnika i podzespołów przekraczała kwotę 463 zł, stanowiącą ¼ minimalnego wynagrodzenia w chwili orzekania i za to na podstawie art. 291§1 kk w zw. z art. 65§1 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33§2 kk karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych;

30) na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk w zw. z art. 4§1 kk wymierzone oskarżonemu J. K. kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył mu karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności;

31) na podstawie art. 69§1i2 kk i art. 70§2 kk w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 4§1 kk wykonanie wymierzonej oskarżonemu J. K. kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 4 lat próby oraz na podstawie art. 73§2 kk w zw. z art. 65§1 kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora;

32) na podstawie art. 63§1 kk na poczet wymierzonej oskarżonemu J. K. kary grzywny zaliczył 2 dni zatrzymania w okresie od 27.05.2013 roku do 28.05.2013 roku, przyjmując że jeden dzień pozbawienia wolności jest równoważny 2 dziennym stawkom grzywny;

33) oskarżonego T. S. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej w punkcie XXXIX części wstępnej wyroku tj. popełnienia występku z art. 258§1 kk i za to na podstawie art. 258§1 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

34) oskarżonego T. S. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych wyżej w punktach od XL do XLII części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem że zostały popełnione w ciągu przestępstw z art. 291§1 kk i art. 306 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 91§1 kk i za to na podstawie art. 291§1 kk w zw. z art. 11§3 kk w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 91§1 kk wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33§2 kk karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych;

35) na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk w zw. z art. 4§1 kk wymierzone oskarżonemu T. S. (1) kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył mu karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności;

36) na podstawie art. 69§1i2 kk i art. 70§2 kk w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 4§1 kk wykonanie wymierzonej oskarżonemu T. S. (1) kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 5 (pięciu) lat próby oraz na podstawie art. 73§2 kk w zw. z art. 65§1 kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora;

37) na podstawie art. 63§1 kk na poczet wymierzonej oskarżonemu T. S. (1) kary grzywny zaliczył 1 dzień zatrzymania w dniu 27.05.2013 roku, przyjmując że jest on równoważny 2 dziennym stawkom grzywny;

38) oskarżonego B. L. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej w punkcie XLIII części wstępnej wyroku, tj. popełnienia występku z art. 258§1 kk i za to na podstawie art. 258§1 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

39) oskarżonego B. L. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych wyżej w punktach od XLIV do XLVII części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem że zostały popełnione w ciągu przestępstw z art. 279§1 kk w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 91§1 kk i za to na podstawie art. 279§1 kk w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 91§1 kk wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33§2 kk karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych;

40) oskarżonego B. L. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej w punkcie XLVIII części wstępnej wyroku tj. popełnienia występku z art.62 ust.3 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U nr 179 poz. 1485 z późn. zmianami) i za to na podstawie 62 ust.3 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U nr 179 poz. 1485 z późn. zmianami) wymierzył mu karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych;

41) na podstawie art. 85 kk i art. 86§1i2 kk w zw. z art. 4§1 kk wymierzone oskarżonemu B. L. (1) kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i wymierzył mu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 220 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych;

42) na podstawie art. 63§1 kk na poczet wymierzonej oskarżonemu B. L. (1) kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył okres tymczasowego aresztowania od dnia 27.05.2013 roku do dnia 8.08.2013 roku;

43) oskarżonego L. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej w punkcie XLIX części wstępnej wyroku tj. popełnienia występku z art. 270§3 kk i za to na podstawie art. 270§3 kk wymierzył mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;

44) na podstawie art. 69§1i2 kk i art. 70§1 pkt. 1 kk w zw. z art. 4§1 kk wykonanie wymierzonej oskarżonemu L. S. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na 2 lata próby;

45) oskarżonego J. H. (2) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. LII części wstępnej wyroku tj. popełnienia występku z art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk i za to na podstawie art. 19§1 kk w zw. z art. 286§1 kk wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33§2 kk karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych;

46) na podstawie art. 69§1i2 kk i art. 70§1 kk wykonanie wymierzonej oskarżonemu J. H. (2) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na 2 lata próby;

47) na podstawie art. 63§1 kk na poczet wymierzonej oskarżonemu J. H. (2) kary grzywny zaliczył 1 dzień zatrzymania w dniu 3.10.2013 roku, przyjmując że jest on równoważny 2 dziennym stawkom grzywny;

48) na podstawie art. 46§1 kk orzekł wobec oskarżonych:

a) P. B. (1), R. P. (1), R. J. i J. H. (1) solidarnie z inną ustaloną osobą objętą postępowaniem Sądu Rejonowego w Świebodzinie w sprawie II K 539/14 obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem przez zapłatę na rzecz (...) S.A. Oddział w Z. kwoty 43.300 (czterdzieści trzy tysiące trzysta) złotych (w zakresie wypłaty odszkodowania za samochód marki V. (...) nr rej. (...) zarejestrowany na M. R. sp. z.o.o w Ł., nr szkody (...)),

b) P. B. (1), R. P. (1) T. S. (1) i B. L. (1) solidarnie obowiązkiem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem przez zapłatę na rzecz (...) S.A. w S. kwoty 29.700 (dwadzieścia dziewięć tysięcy siedemset) złotych (w zakresie wypłaty odszkodowania za samochód marki A. (...) nr rej. (...) M. B., nr szkody WR (...));

49) na podstawie art. 44§2 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych w wykazach dowodów rzeczowych:

a) przez pozostawienie w aktach sprawy:

nr II/8/12 pod poz. 1-50 na karcie 293 akt;

pod poz. 2 i 3 na karcie 1365 akt;

pod poz. 1 do 3 na karcie 3190 akt;

1)

1) przez zniszczenie

—

- pod poz. 1 do 10 na karcie 3787 akt;
- pod poz. 4 na karcie 3190 akt;

2) na podstawie art. 230§2 kpk zwrócił:

- M. T. dowód rzeczowy opisany w wykazie dowodów rzeczowych pod poz. nr 1 na karcie 551 akt,
- M. P. dowód rzeczowy opisany w wykazie dowodów rzeczowych pod poz. nr 1 na karcie 564 akt,
- A. M. (2) dowód rzeczowy opisany w wykazie dowodów rzeczowych pod poz. nr 1 na karcie 956a akt,
- J. J. (1) dowód rzeczowy opisany w wykazie dowodów rzeczowych pod nr 1 na karcie 1317a akt,
- M. S. (2) dowód rzeczowy opisany w wykazie dowodów rzeczowych pod poz. nr 1 na karcie 1365 akt,

3) na podstawie art. 70 ust.2 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U z 2005r., nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa przez zniszczenie dowodu rzeczowego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr 137/13 pod poz. 1 na karcie 2829 akt;

4) na podstawie art. 626§1 kpk i art. 627 kpk w zw. z art. 633 kpk zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania w części tj. w kwocie po 500 zł od każdego z oskarżonych oraz na podstawie art. 2 ust.1, art. 3 ust.1 i art. 6 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983r., nr 49, poz. 223) wymierzył im opłaty:

- -oskarżonemu P. B. (1) w kwocie 2200 złotych,
- oskarżonemu R. P. (1) w kwocie 900 złotych,
- oskarżonemu K. J. (2) w kwocie 1500 złotych,
- oskarżonemu Ł. J. (2) w kwocie 1500 złotych,
- oskarżonemu R. J. w kwocie 900 złotych,
- oskarżonemu J. K. w kwocie 900 złotych,

- oskarżonemu T. S. (1) w kwocie 1200 złotych,
- oskarżonemu B. L. (1) w kwocie 1620 złotych,
- oskarżonemu L. S. w kwocie 120 złotych,
- oskarżonemu J. H. (2) w kwocie 660 złotych.

Apelacje od powyższego wyroku wywiedli: obrońca oskarżonego J. H. (1), obrońcy oskarżonego B. L. (1), obrońca P. B. (1).

Obrońca oskarżonego J. H. (1) oraz oskarżonego B. L. (1) zaskarżył wyrok w całości co do ww. oskarżonych, Sądowi I instancji zarzucił:

- 1) naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 7 k.p.k. mające wpływ na treść orzeczenia poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę wyjaśnień R. P. (1), skutkującą uznaniem ich za wiarygodne, podczas gdy wnikliwa ich analiza prowadzić powinna do wniosku przeciwnego;
- 2) naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 92 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez oparcie orzeczenia na dokumentach, które nie zostały ujawnione w toku rozprawy;
- 3) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia polegający na uznaniu sprawstwa oskarżonych J. H. (1) i B. L. (1) w sytuacji, gdy ocena zgromadzonego w sprawie materiału na to nie pozwalała.

Podnosząc ww. zarzuty obrońca wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonym zakresie poprzez uniewinnienie oskarżonych od zarzucanych im czynów.

Drugi z obrońców B. L. (1) zaskarżył wyrok w całości w zakresie odnoszącym się do ww. oskarżonego, Sądowi I instancji zarzucił:

- 1) naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 6 k.p.k. w zw. z art. 374 § 1 k.p.k. w zw. z art. 390 § 1 k.p.k., mogące mieć wpływ na treść orzeczenia, przejawiające się prowadzeniem rozprawy z4 września 2015 r., 9 lutego 2016 r., 18 marca 2016 r., w tym postępowania dowodowego, pod nieobecność oskarżonego B. L. (1) oraz pod nieobecność jego obrońcy, i to pomimo przedłożenia przez oskarżonego zwolnienia od lekarza sądowego oraz złożenia wniosku o zmianę terminu rozprawy celem umożliwienia wzięcia w niej udziału;
- 2) naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 7 k.p.k., mogące mieć wpływ na treść orzeczenia, poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodu z wyjaśnień współoskarżonego R. P. (1), przejawiające się uznaniem ww. wyjaśnień za wiarygodne w zakresie, w jakim został w nich pomówiony oskarżony B. L. (3), podczas gdy w świetle zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego pomówieniom tym należało odmówić waloru wiarygodności, a to z uwagi na:
 - a) okoliczność ich złożenia dopiero po zaproponowaniu R. P. (1) przez organ prowadzący postępowanie przygotowawcze skorzystania z instytucji opisanej w art. 60 k.k., nie zaś złożenie wyjaśnień przez oskarżonego z własnej inicjatywy;
 - b) sprzeczności pomiędzy treścią pierwszego przesłuchania R. P. (1) a następnie składanymi przez niego wyjaśnieniami, w tym pomawiającymi oskarżonego B. L. (1), kolejno uzupełnianymi na dalszych etapach postępowania, jak również z uwagi na sprzeczność w samych pomówieniach R. P. (1);
 - c) brak materiału dowodowego pozwalającego pozytywnie zweryfikować wyjaśnienia R. P. (1) pomawiające oskarżonego B. L. (1), sprowadzający się do niemożności bezpośredniego lub pośredniego połączenia z osobą oskarżonego kradzieży samochodów marki V. (...) nr rej. (...), S. nr rej. (...), A. (...) nr rej. (...) oraz A. (...) nr rej. (...);

d) wyjaśnienia oskarżonego T. S. (1), z których wynika, że oskarżony B. L. (3) nie realizował dyspozycji kradzieży aut wydawanych przez P. B. (1) ani nie przyprawdzał samochodów do tzw. „rozbiórki”, gdyż tymi zawsze przyjeżdżał tylko R. P. (2), a w szczególności oskarżony B. L. (3) nie przyprawdzał do warsztatu T. S. (1) samochodu marki A. (...);

e) pominięcie okoliczności, że de facto jedyną okolicznością uwiarygodniającą pomówienia R. P. (1) jest rozpoznanie przez niego samego wizerunku B. L. (1), przy czym pomawiający spotkał się z B. L. (2) oraz R. B. (2) w restauracji, gdzie ten został mu przedstawiony jako znajmy oskarżonego R. B. (2) o imieniu (...), a więc nie jest tak, że sytuacją, w której R. P. (2) mógł poznać wizerunek pomawianego był moment przyprawdzenia skradzionych aut;

3) naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 pkt 2 k.p.k., mogące mieć wpływ na treść orzeczenia, poprzez zaniechanie dokonania oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonego T. S. (1), przy jednoczesnym przyjęciu ich za podstawę poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych;

4) naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 167 k.p.k. w zw. z art. 366 k.p.k., mogące mieć wpływ na treść orzeczenia, poprzez odstąpienie od przeprowadzenia z urzędu dowodu z opinii biegłego z dziedziny techniki pojazdów na okoliczność ingerencji przez oskarżonego B. L. (1) w układ sterowania zabezpieczonego w toku postępowania s., przy użyciu ujawnionych w mieszkaniu oskarżonego urządzeń elektronicznych (istnienia podpięcia urządzenia do komputera pojazdu lub śladów odpalania auta za pomocą ujawnionego urządzenia);

5) błąd w ustaleniach faktycznych stanowiących podstawę orzeczenia, mogący mieć wpływ na jego treść, poprzez pominięcie faktu, że z wyjaśnień oskarżonego T. S. (1) wynika, iż samochody, których kradzież przypisano oskarżonemu B. L. (1) zostały dostarczone do warsztatu jedynie przez R. P. (1), przy czym były to v. (...), s. oraz a. (...);

z ostrożności procesowej podniósł również zarzut:

6) naruszenia przepisów prawa materialnego, tj. art. 258 § 1 k.k., poprzez przypisanie oskarżonemu realizacji znamion typu czynu zabronionego polegającego na działaniu w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, pomimo że w ramach poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych nie wskazano, aby oskarżony miał świadomość działania w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, kierowanej przez oskarżonego P. B. (1), zajmującej się kradzieżą aut;

7) rażącej niewspółmierności (surowości) orzeczonych kar, polegającej na wymierzeniu za czyn z art. 258 § 1 k.k. kary jednostkowej 6 miesięcy pozbawienia wolności, a za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. – kary jednostkowej 2 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 30 zł każda, następnie połączonych w karę łączną 2 lat pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, zwłaszcza wobec faktu, że w chwili wyrokowania oskarżony był osobą prawomocnie niekaraną, a względem P. B. (1), jako mającego kierować grupą przestępczą orzeczona została kara 3 lat pozbawienia wolności oraz 300 stawek dziennych grzywny po 30 zł każda.

Podnosząc przedmiotowe zarzuty obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Zielonej Górze do ponownego rozpoznania, ewentualnie wniósł o uniewinnienie oskarżonego od przypisanych mu przez Sąd I instancji przestępstw, ewentualnie wymierzenie kary łagodniejszej, tj. kary łącznej 1 roku pozbawienia wolności, po wymierzeniu odpowiednio kar jednostkowych w wymiarze 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz 1 roku pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat.

Obrońca oskarżonego P. B. (1) zaskarżył wyrok w zakresie wymiaru orzeczonej kary łącznej, orzeczeniu zarzucił rażąca niewspółmierność kary w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości czynu i winy. Wniósł o zmianę wyroku poprzez złagodzenie wymiaru kary i orzeczenie warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Postanowieniem z 20 kwietnia 2017 r. Sąd Apelacyjny na podstawie art. 34 § 3 k.p.k. sprawę oskarżonego P. B. (1) wyłączył do odrębnego rozpoznania pod sygn. II Aka 85/17.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonych J. H. (1) i B. L. (1) ani apelacja drugiego obrońcy oskarżonego B. L. (1) nie zasługiwały na uwzględnienie.

Przed omówieniem poszczególnych zarzutów zgłoszonych względem rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego, jak też przed odniesieniem się do wniosku dowodowego zgłoszonego w toku postępowania apelacyjnego, wskazać należy, że niniejszej uzasadnienie zostanie ograniczone jedynie do kwestii podniesionych w apelacjach wywiedzionych na korzyść oskarżonego B. L. (1). Zgodnie z treścią art. 457 § 2 k.p.k., w razie orzeczenia przez sąd II instancji o utrzymaniu w mocy zaskarżonego wyroku, jego uzasadnienie sporządza się wyłącznie w zakresie objętym środkiem odwoławczym strony, która złożyła wniosek o sporządzenie pisemnego uzasadnienia orzeczenia, chyba że w związku z zapadłym wyrokiem zostało zgłoszone zdanie odrębne (szerzej: postanowienie Sądu Najwyższego z 30 czerwca 2016 r., sygn. III KK 120/16, Legalis nr 1471867). Skoro w niniejszej sprawie wniosek o uzasadnienie złożony został wyłącznie przez obrońcę oskarżonego B. L. (1), to poniższe uzasadnienie będzie zawierało jedynie rozważania co do twierdzeń oraz zarzutów zmierzających do wykazania niezasadności zaskarżonego rozstrzygnięcia odnoszącego się do ww. oskarżonego.

Chybiony okazał się zarzut naruszenia wskazanych przez apelującego przepisów prawa procesowego poprzez prowadzenie rozprawy z 4 września 2014 r., 9 lutego 2016 r. oraz z 18 marca 2016 r. pod nieobecność oskarżonego. Rację ma skarżący, że w art. 6 k.p.k. ustawodawca wprowadził gwarancję procesową, zgodnie z którą oskarżonemu przysługuje prawo do obrony, przejawiające się prawem do obrony w sensie materialnym, polegającym na uprawnieniu do obrony merytorycznej lub procesowej (odpieraniu zarzutów oskarżenia oraz podnoszeniu uchybień i wadliwości proceduralnych działających na korzyść oskarżonego), jak też prawo do obrony w sensie formalnym (wybór obrońcy, bądź korzystanie z obrońcy z ustanowionego z urzędu). W ramach wymienionej wcześniej obrony w ujęciu materialnym rzeczywiście oskarżonemu gwarantuje się możliwość samodzielnego podejmowania czynności procesowych zmierzających do obalenia oskarżenia lub złagodzenia ewentualnych konsekwencji karnych za popełnione przestępstwo, w tym też prawo do uczestniczenia we wszystkich czynnościach procesowych, rozprawie (art. 374 § 1 k.p.k.) oraz czynnościach dowodowych (art. 390 § 1 k.p.k.), z jednoczesnym prawem zadawania pytań osobom przesłuchiwanym i składania wyjaśnień co do każdego dowodu. Sąd II instancji, mając na uwadze przywołane powyżej regulacje, jak też okoliczności niniejszej sprawy, w toku kontroli instancyjnej odmiennie jednak niż apelujący, nie doszedł do wniosku, aby przysługujące oskarżonemu gwarancje prawa do obrony zostały odebrane, czy choćby w jakikolwiek sposób naruszone. Wystarczy zauważyć, że na rozprawie z 4 września 2015 r. B. L. (3) pomimo tego, że się nie stawił, to nie nadesłał jednak zwolnienia pochodzącego od lekarza sądowego (k. 4892 - 4893), a więc w świetle treści art. 117 § 2a k.p.k. jego niestawiennictwo było nieusprawiedliwione. Poza tym zasadnie uznał Sąd Okręgowy, że przeprowadzone czynności dowodowe nie dotyczyły czynów zarzuconych oskarżonemu B. L. (1) (k. 4897 - 4898), a więc w świetle art. 376 § 3 k.p.k. sąd mógł prowadzić w przedmiotowym dniu rozprawę pod nieobecność oskarżonego, gdyż jej zakres nie dotyczył bezpośrednio oskarżonego. Również fakt prowadzenia pod nieobecność oskarżonego rozprawy z 9 lutego 2016 r., nie skutkowało ograniczeniem prawa do obrony B. L. (1). Na tejże rozprawie obecny był bowiem obrońca B. L. (1), który co prawda w trakcie postępowania opuścił salę sądową, jednakże uczynił to po zaznajomieniu się z zakresem procedowania oraz złożeniem wniosku o dalsze prowadzenie rozprawy (k. 5057). Natomiast na rozprawie z 18 marca 2016 r. w ogóle nie zostało przeprowadzone postępowanie dowodowe ani nie podjęto innych czynności procesowych oddziałujących na sytuację oskarżonego (k. 5089- 5090). Ponadto na rozprawie tej był obecny obrońca oskarżonego, który co prawda później opuścił salę sądową, jednakże wcześniej wniósł o dalsze prowadzenie rozprawy, jako nie dotyczącej bezpośrednio oskarżonego. Podsumowując, stwierdzić trzeba, że nieobecność oskarżonego na rozprawie z 4 września 2015 r., wbrew twierdzeniom skarżącego była nieusprawiedliwiona, natomiast nieobecności oskarżonego na rozprawach z 9 lutego 2016 r. oraz 18 marca 2016 r. choć usprawiedliwione, to i tak nie mogły mieć znaczenia z punktu widzenia naruszenia prawa do obrony. Na każdym z przywołanych w apelacji terminów rozprawy, Sąd Okręgowy nie prowadził czynności w zakresie bezpośrednio dotyczącym B. L. (1). Z tego zaś względu zarzut naruszenia prawa do obrony podniesiony przez obrońcę w wywiedzionej apelacji, Sąd Odwoławczy uznał za niezasadny.

Przechodząc do oceny materiału dowodowego, przeprowadzonej przez Sąd I instancji - w szczególności oceny wyjaśnień złożonych przez współoskarżonego R. P. (1) - zauważyć należy, że rozstrzygnięcie sądu o wiarygodności

czy niewiarygodności danego dowodu mieści się w granicach wyznaczonych treścią art. 7 k.p.k., jeżeli jest ono poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, stanowi wyraz rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego oraz jest zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, a nadto zostało wyczerpująco i logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku. Jednocześnie nie budzi wątpliwości, że dowód z pomówienia współoskarżonego jako dowód specyficzny, wymaga specjalnej, wnikliwej i ostrożnej oceny. Podkreślić trzeba, że pomówieniom, jako materiałowi dowodowemu, nie można odbierać a priori pełnej wartości. Jednakże przyznanie wiarygodności pomawiającemu należy uzależnić od spełnienia określonych warunków, tzn. od tego czy treść pomówień znajduje potwierdzenie w innych dowodach bezpośrednich lub pośrednich, a przy tym jest pozbawiony jakichkolwiek niekonsekwencji, braku logiki czy nieprawdopodobności formułowanych w nim twierdzeń (w kontekście rysującego się stanu faktycznego sprawy). Dodatkowo przy ocenie dowodu z wyjaśnień współoskarżonego nieodzowne jest zbadanie ewentualnych intencji pomawiającego, w szczególności zwrócenie uwagi na to czy nie ma on określonego interesu procesowego lub osobistego w obciążaniu współoskarżonego albo czy nie przedstawia skłonności do konfabulacji czy niestałości wypowiedzi. Ponadto należy zwrócić uwagę na to czy wyjaśnienia są spontaniczne i pochodzą od osoby o opinii dotychczas nieposzlakowanej, czy też przestępcy obeznanego z mechanizmem procesu karnego.

W niniejszej sprawie Sąd I instancji dokonał szczegółowej i wnikliwej analizy pomówień R. P. (1), stanowiących podstawę ustaleń faktycznych przemawiających za przypisaniem oskarżonemu B. L. (1) inkryminowanych w akcie oskarżenia czynów. Przeprowadzone rozważania co do wiarygodności wyjaśnień oskarżonego R. P. (1), odzwierciedlone w sposób wyczerpujący w uzasadnieniu do zaskarżonego wyroku, Sąd Odwoławczy w pełni aprobuje. Przede wszystkim, fakt skorzystania z przywilejów wynikających z pozycji osoby ubiegającej się o zastosowanie dobrodziejstwa wynikającego z art. 60 § 3 k.k. w zakresie przewidzianym obowiązującymi przepisami nie może być poczytywany za przesłankę przemawiającą za deprecjonowaniem wartości dowodowej wyjaśnień pochodzących od takiej osoby (szerzej: wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 27 czerwca 2016 r., II AKa 24/16, Legalis nr 1591811). Stąd też twierdzeń w przedmiotowym zakresie podniesionych przez skarżącego Sąd II instancji nie podzielił. Fakt złożenia wyjaśnień co do popełnionych przestępstw dopiero podczas trzeciego przesłuchania nie mógł per se negatywnie rzutować na wiarygodność okoliczności podanych w trakcie tegoż przesłuchania. Co za tym idzie, za nierzutujące negatywnie na wiarygodność wyjaśnień współpodejrzanego nie sposób było poczytywać początkowego nieujawnienia przez R. P. (1) informacji co do kradzieży popełnionych przez B. L. (1). W orzecznictwie zwracano uwagę, że zasada swobodnej oceny dowodów nie wyklucza oparcia rozstrzygnięcia nawet na takich obciążających wyjaśnieniach współsprawcy, którym waloru wiarygodności przyznany jest jedynie w części (szerzej: wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 16 grudnia 2016 r., II AKa 459/16, Legalis nr 1564440). Tym bardziej więc nie sposób zakładać, jak czyni to apelujący, żeby niezasadne było uznanie za wiarygodne ostatecznej wersji wyjaśnień złożonych przez współoskarżonego z pominięciem jego wcześniejszych wyjaśnień, pochodzących z początkowej fazy postępowania, w której to nie współpracował on z organami prowadzącymi śledztwo, usilnie starając się uniknąć odpowiedzialności karnej, ukrywając posiadane wiadomości co do przestępczego procederu. Za odmówieniem wiarygodności pomówieniom nie przemawiał akcentowany w apelacji fragment przesłuchania, w którym to R. P. (3) wskazał, że nie pamięta kto przyprowadził do warsztatu T. S. (1) a (...) nr rej. (...) oraz nr VIN (...) (k. 3816). Stwierdzenie takie padło przy kolejnym już z rzędu przesłuchaniu i stanowiło ono, w kontekście co do zasady ogólnej spójności i zgodności twierdzeń R. P. (1), nieścisłość dającą się łatwo wytłumaczyć liczbą objętych wyjaśnieniami informacji co do skradzionych i pociętych aut, rozpiętości czasowej przestępczego procederu, jak też przede wszystkim ułomnością pamięci wyjaśniającego. Wystarczy wskazać, że wcześniej pomawiający konkretnie przedstawił działalność grupy przestępczej oraz rolę poszczególnych jej członków, w tym rolę oskarżonego B. L. (1) oraz jednoznacznie określił skradzione przez niego auta, w tym co do aut z objętych zarzutami podał numery rejestracyjne i numery VIN (k. 1440). Tym samym wybiórcze odniesienie się do wyeksponowanego w apelacji fragmentu wyjaśnień nie sposób poczytywać za podstawę do odrzucenia całości złożonych przez R. P. (1) pomówień. Natomiast co do dalszych dowodów uwiarygodniających pomówienia składane przez oskarżonego R. P. (2) zauważyć trzeba, że ww. rozpoznał B. L. (1) na okazanej mu tablicy poglądowej, a w trakcie procesu oskarżony P. B. (1) ostatecznie przyznał się do zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia potwierdzające prawdziwość słów R. P. (3). Słusznie Sąd Okręgowy nie pominął faktu, że również wyniki przeszukania przeprowadzonego u oskarżonego, w których ujawniono narzędzia

służące do kradzieży aut z tzw. grupy V., których posiadania nie potrafił on w żaden sposób logicznie wyjaśnić, twierdząc, że zostały one kupione dla uczącego się w technikum syna (co nie tłumaczy choćby tego dlaczego były trzymane w ukryciu i dlaczego były to urządzenia współdziałające jedynie autami z tzw. grupy V.), stanowiły dowód pośrednio uwiarygodniający pomówienia złożone przeciwko B. L. (1). Za oparte jedynie na dowolnych i subiektywnych przypuszczeniach skarżącego Sąd Apelacyjny uznał twierdzenia obrońcy co do tego, że R. P. (2) zna i kojarzy B. L. (1) jedynie ze spotkania w restauracji, do którego doszło w obecności P. B. (1), na którym to spotkaniu miał on jednocześnie zasłyszeć o „przyprawianiu aut” przez oskarżonego, a dalej użyć uzyskanych informacji do złożenia pomówienia w niniejszej sprawie, celem polepszenia własnej sytuacji procesowej. Stanowisko takie jest zupełnie dowolne, a co za tym idzie nie może ono podważać prawidłowości przeprowadzonej w sprawie oceny materiału dowodowego. Pomówienie oskarżonego jest więc prawdopodobne, spontaniczne i bezinteresowne - nie warunkowało ono uniknięcie oskarżonemu odpowiedzialności za przestępstwa popełnione również przez niego samego.

W konsekwencji przeprowadzonych rozważań, Sąd Odwoławczy nie podzielił stanowiska, że Sąd Okręgowy przystępując do oceny pomówień złożonych przez oskarżonego R. P. (1), na wstępie już założył ich wiarygodność, a wszelkie okoliczności sprzeczne z przyjętym wcześniej stanowiskiem umniejszał, tak by ostatecznie treść wyjaśnień mających wskazywać na popełnienie przez B. L. (1) zarzucanych mu czynów mogła jawić się jako podstawa wcześniej przyjętych już ustaleń. Wnioski przyjęte przez Sąd I instancji są w pełni uzasadnione w świetle ogółu materiału dowodowego sprawy - ocena wyjaśnień R. P. (1) została dokonana zgodnie z regułą wynikającą z art. 7 k.p.k. Podane przez współoskarżonego okoliczności zasadnie przyjęto za podstawę poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych.

Rację ma natomiast skarżący, że w uzasadnieniu do zapadłego w sprawie wyroku, Sąd Okręgowy nie wskazał, iż wyjaśnienia oskarżonego T. S. (1) przyjmuje za wiarygodne ani w jakim zakresie ewentualnie to czyni, co skutkowało uchybienie treści art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. (w apelacji omyłkowo wskazano art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.). Niemniej jednak zauważyć trzeba, że uzasadnienie wyroku sporządzane zostało już po wydaniu wyroku, a tym samym nie sposób przyjąć, aby takowe uchybienie mogło mieć wpływ na treść zapadłego orzeczenia, co kolei w świetle art. 438 pkt 2 k.p.k. wyłączało uznanie, iż przedmiotowe naruszenie warunkuje uchylenie lub zmianę wyroku. Dodać należy również, że w kontekście pozostałej części uzasadnienia Sądu I instancji, zwłaszcza wobec omówienia samych wyjaśnień, jak też oraz wskazania ich za podstawę poczynionych ustaleń, de facto przyjąć trzeba, iż zostały one przez Sąd Okręgowy uznane za wiarygodne jedynie w takim zakresie, w jakim nie pozostają w sprzeczności ze szczegółowo omówionymi wyjaśnieniami R. P. (1). Nie sposób pominąć bowiem, co czyni jednak skarżący, że w trakcie procesu oskarżony T. S. (1), chociaż przyznał się do popełniania zarzucanych mu czynów, to cały czas starał się minimalizować swój udział w przestępczym procederze, a podczas każdego z przesłuchań sukcesywnie przedstawiał jedynie minimum informacji co do popełnianych przestępstw, unikając podania jakichkolwiek wiadomości odnośnie do oskarżonego B. L. (1) (k. 1717- 1720, 1767-1768, 4425 - 4426).

Nie sposób zakładać, że do prawidłowego rozpoznania niniejszej sprawy nieodzowne było przeprowadzenie przez Sąd I instancji dodatkowego dowodu z opinii biegłego z dziedziny techniki samochodowej na okoliczność tego czy urządzenia ujawnione w mieszkaniu oskarżonego posłużyły do kradzieży pojazdów przypisanych B. L. (1), jak też co do tego, że Sąd Okręgowy powinien był przeprowadzić dodatkowe dowody na okoliczność istnienia śladów obecności oskarżonego w pojeździe marki S. (...). Trzeba podkreślić, że pojazdy, których kradzież zarzucono B. L. (1), w tym wymieniony w apelacji s. (...), zostały pocięte na części. Niemożliwe było więc zebranie materiału dowodowego, na który w apelacji wskazał skarżący - w wyniku demontażu pojazdów ewentualne dowody uległy zniszczeniu. Części pojazdów uległy zdekompletowaniu, przy czym te które zabezpieczono w toku postępowania nie mogły umożliwić poddania ich badaniom innym niż już przeprowadzone w toku procesu. Poza tym, w toku postępowania przed Sądem I instancji obrońca oskarżonego nie tylko nie zgłaszał stosownych wniosków o uzupełnienie materiału dowodowego, lecz nawet nie sygnalizował potrzeby przeprowadzenia ich z urzędu, choćby przyjmując określoną linię obrony oskarżonego. Z tożsamyh powodów jak wcześniej wskazane (dekompletacja pojazdów), Sąd Odwoławczy na rozprawie z 20 kwietnia 2017 r. oddalił wniosek dowodowy obrońcy oskarżonego złożony w toku postępowania apelacyjnego (k. 5671v).

Ostatecznie, Sąd II instancji uznał, że Okręgowy w toku procesu w sposób prawidłowy zebrał materiał dowodowy, nie uchylając zasadom z art. 7 k.p.k. dokonał oceny jego wiarygodności, a następnie poczynił zgodne z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego ustalenia faktyczne, na który oparte zostało zaskarżone rozstrzygnięcie. Ustaleń Sądu I instancji nie sposób postrzegać za obarczone błędem, w szczególności co do faktu przypisania B. L. (1) kradzieży wymienionych w sentencji wyroku pojazdów, jak też dopuszczenia się przedmiotowych czynów w ramach grupy przestępczej.

Przechodząc do zarzutu naruszenia prawa materialnego, wskazać należy, że w zaskarżonym wyroku - w świetle zebranego materiału dowodowego oraz poczynionych ustaleń faktycznych - słusznie przyjęto, że oskarżony B. L. (3) swoim zachowaniem zrealizował nie tylko znamiona przestępstwa stypizowanego w art. 279 § 1 k.k., lecz również, co było kwestionowane przez skarżącego, znamiona statuujące przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. Rozważania poczynione przez Sąd Okręgowy a poprzedzające przypisanie oskarżonemu działania w zorganizowanej grupie przestępczej, Sąd II instancji w pełni aprobuje, przyjmując za własne. W kontekście zarzutu apelującego nadmienić jedynie wystarczy, że warunkiem uznania działania przez oskarżonego w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw było przede wszystkim faktyczne istnienie hierarchii pomiędzy poszczególnymi oskarżonymi, przy jednoczesnym pełnieniu przywódczej roli P. B. (1) - koordynowania przezeń działań wszystkich członków grupy, wydawania poleceń, stosowania swoistego systemu kar finansowych, w szczególności za uszkodzenia podczas demontażu pojazdów, czy wreszcie fakt wymuszania posłuszeństwa przez P. B. (1) poprzez stosowanie przemocy fizycznej i psychicznej, a także kierowanie gróźb oraz demonstrowanie siły wobec współoskarżonych. Nie budzi wątpliwości, że żaden z oskarżonych popełniając przypisane im przestępstwa nie działał samodzielnie, lecz zawsze na polecenie oskarżonego P. B. (1), który zlecał kradzieże i przerabianie znaków znamionowych pojazdów, decydował jaki samochód i za jaką cenę zostanie sprzedany oraz gdzie zostanie pocięty. P. B. (1) ustalał ceny poszczególnych części, negocjował ceny za usługi cięcia, rozbierania, kucia aut, sprawował nadzór nad innymi członkami grupy, nawiązywał kontakty z innymi grupami przestępczymi i działał w tym zakresie bez udziału któregośkolwiek z pozostałych oskarżonych. Oskarżony B. L. (3) w grupie funkcjonował od co najmniej stycznia 2012 r. do maja 2013 r. Jego zadaniem było dokonywanie kradzieży oraz podstawianie aut zleczanych przez P. B. (1). Pozostali ujawnieni członkowie grupy mieli inne ściśle określone role. Wykonywali oni swoje zadania, jednocześnie posiadali jedynie szczątkową wiedzę o pozostałych członkach wchodzących w skład grupy i niekiedy nie mając ze sobą osobistego kontaktu. Podmiotem wszystkich ich łączącym był P. B. (1). Przywołane powyżej okoliczności dotyczące sposobu przestępczego działania oskarżonych, w tym B. L. (1), wskazują na realizowanie przez niego znamion występku z art. 258 § 1 k.k. Odmienne twierdzenia skarżącego uznać należy wyłącznie za polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu Okręgowego.

Po przeprowadzeniu kontroli zaskarżonego orzeczenia w zakresie kary wymierzonej oskarżonemu, Sąd Odwoławczy nie stwierdził, aby cechowała się ona rażącą niewspółmiernością. Podstawę do ingerencji przez sąd odwoławczy w rozstrzygnięcie sądu I instancji co do kary może stanowić ustalenie, że jej wymiar nie uwzględnia wszystkich okoliczności wiążących się z ustawowymi dyrektywami jej wymiaru, bądź też wykracza poza granice swobodnego uznania sędziowskiego. Rażąca niewspółmierność kary, warunkująca jej zmianę, może przy tym zachodzić tylko wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć wpływ na wymiar kary, można byłoby przyjąć, że zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez sąd I instancji, a karą, która byłaby prawidłowa w świetle obowiązujących przepisów - innymi słowy, gdyby w społecznym odczuciu pozostawała ona karą niesprawiedliwą (nazbyt surową). Tymczasem w niniejszej sprawie powyższych okoliczności nie sposób było przyjąć. Orzekając najpierw co do kar jednostkowych, a następnie o karze łącznej, Sąd Okręgowy uwzględnił istniejące okoliczności obciążające, zasadnie nie dostrzegając tych, które mogłyby przemawiały na korzyść oskarżonego. Oskarżony B. L. (3) jest osobą wielokrotnie karaną, upornie powracającą do popełniania przestępstw. W przeszłości odbywał on już kary pozbawienia wolności w zakładzie karnym. Ponadto za wymierzeniem najsurowszej kary w wysokości oznaczonej zaskarżonym wyrokiem przemawiał znaczny stopień społecznej szkodliwości popełnionych czynów, podobnie jak stopień zawinienia sprawcy. Wskazane przesłanki, jak słusznie przyjął Sąd Okręgowy, nie pozwalały zakładać, żeby istniały podstawy do orzeczenia wobec oskarżonego kar w dolnym wymiarze ustawowego zagrożenia, a dalej, sięgnięcia po środek probacyjny. Stosownie środków związanych z poddaniem próby wobec oskarżonego (de facto będącego recydywistą) mijałoby się z celem, stanowiąc nawet wypaczenie instytucji

przewidzianej w art. 69 k.k. Wymóg zapewnienia orzekaną kary realizacji prewencji ogólnej oraz indywidualnej wykluczał wymierzenie łagodniejszych kar jednostkowych, a dalej kary łącznej. Takie kary nie spełniałyby wiązanych z nimi funkcji.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Apelacyjny uznał obie wywiezione w sprawie apelacje za bezzasadne i na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

O kosztach postępowania Sąd II instancji rozstrzygnął na podstawie art. 636 § 2 k.p.k. w zw. z art. 633 k.p.k. Wobec utrzymania w mocy orzeczenia co do winy, jak i co do kary względem oskarżonego, Sąd Odwoławczy zasądził od B. L. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w wysokości 50 zł, a ponadto na podstawie art. 8 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 3 ust. 1 zd. 2 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) wymierzył opłatę w wysokości 1.620 zł (300 zł + 1.320 zł).

MAREK KORDOWIECKI PRZEMYSŁAW STRACH PRZEMYSŁAW GRAJZER